

РЕШЕНИЕ

№ 3436

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2657** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], УРН: 648988, със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], кв. П., [улица], представлявано от С. Й. С. – управител, чрез процесуален представител адв. Н. Ц., срещу Решение № 26/04/1/0/00911/3/01/04/01, рег. № 01-2600/169 от 08.01.2021г. за отказ от изплащане на финансова помощ изд. от Изпълнителния Директор на Държавен Фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, с което е отказано изплащането на пълния размер на финансовата помощ, заявена със Заявка за плащане ИД № 26/04/1/0/00911/3/01 от 15.06.2020г., по Договор № 26/04/1/0/00911 от 03.01.2018г., в размер на заявената финансова помощ от 1 159 522.98 лева.

В жалбата се излагат съображения за нищожност на постановеното решение. Същото се оспорва и като незаконосъобразно, като постановено при неизяснена фактическа обстановка, необосновано и при реализирани административни нарушения. Твърди се несъответствие с целта на закона, противоречие с материално – правните разпоредби на закона и нарушение на процесуалните правила.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ц., който поддържа жалбата изцяло и иска от съда да отмени изцяло оспореното решение. Представя писмени бележки и претендира присъждането на съдебно-деловодни разноски по списък.

Ответникът – Изпълнителният Директор на Държавен фонд „Земеделие“, се представлява от адв. М. и адв. Б.. Оспорва се жалбата като неоснователна и се иска

от съда същата да бъде отхвърлена като такава. Претендират се съдебно-деловодни разноси по списък.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Не е спорно между страните и се установява от писмените доказателства по приетата административна преписка, че жалбоподателят [фирма], ЕИК:[ЕИК], УРН: 648988, е Ползвател /бенефициент/, по Договор № 26/04/1/0/00911 от 03.01.2018г., за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по Мярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от Мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, въз основа на Заповед за одобрение на Заявлението за подпомагане № 03-РД/5059 от 14.12.2017г. на Изп. Директор на ДФЗ.

[фирма] е подало заявление за подпомагане с ИД № 26/04/1/0/00911 на 02.12.2016г. с предмет на инвестиция: „Оранжерия – олекотен тип с полиетиленово покритие“, като стойността на разходите по проекта е в размер на 1 955 500,00 лв. С Решение № 26/04/1/0/00911/3/01/04/01 с изх. № 01-2600/169 от 08.01.2021 г. Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ отказва изплащането на пълния размер на финансовата помощ, заявена със заявка за плащане ИД № 26/04/1/0/00911/3/01 от 15.06.2020 г., по договор № 26/04/1/0/00911 от 03.01.2018 г. на [фирма], ЕИК[ЕИК] в размер на заявената финансова помощ от 1 159 522,98 лева /един милион сто петдесет и девет хиляди петстотин двадесет и два лева и 98 ст./.

С оспореното Решение № 26/04/1/0/00911/3/01/04/01, рег. № 01-2600/169 от 08.01.2021г. Изпълнителният Директор на Държавен Фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, отказва изплащането на пълния размер на финансовата помощ, заявена със Заявка за плащане ИД № 26/04/1/0/00911/3/01 от 15.06.2020г., по Договор № 26/04/1/0/00911 от 03.01.2018г., в размер на заявената финансова помощ от 1 159 522.98 лева. Недопустимостта за финансиране на разходите, съгласно мотивите на оспорения акт, се основава на установените в хода на извършените проверки нарушения на следните клаузи от договор № 26/04/1/0/00911 от 03.01.2018 г.:

- чл. 9, ал. 1, т. 2, съгласно който Фондът има право да откаже изцяло или отчасти изплащането на финансовата помощ, когато установи „несъответствие с целите, дейностите и изискванията, определени с Наредба № 9 от 21.03.2015 г. или с приложим акт на правото на Европейския съюз“, както и

- чл. 9, ал. 2, т. 3 от договора, съгласно който Фондът отказва пълно или частично изплащане на помощта по подадени заявки за плащане, когато е „установено изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство или облага в противоречие с целите на мярката.

Посочено е също, че не са спазени разпоредбите на Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., както следва:

- чл. 11, ал. 1, съгласно който: „Не се дава предимство, а даденото предимство се отнема в случаите, когато бъде установено, че кандидат за подпомагане или негови членове са създали изкуствено условията, необходими за получаване на това предимство, в противоречие с целите на европейското и националното

законодателство в областта на селското стопанство.“;

-чл. 15, ал. 2, който урежда максималните размери на финансовата помощ по подмярката, а именно: „Максималният размер на общите допустими разходи за целия период на прилагане на ПРСР 2014 - 2020 г. за един кандидат е левовата равностойност на 1 000 000 евро.“;

-чл. 43, ал. 3, съгласно който: „Финансовата помощ не се изплаща на ползватели на помощта, за които е установено, че са създали изкуствено условията, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на подмярката“.

От фактическа страна, при извършените проверки Изпълнителният директор на ДФЗ е установил следните факти:

В Областна дирекция Х., към Държавен фонд „Земеделие“ в периода от 02.12.2016г. до 06.12.2016г. са постъпили заявления за кандидатстване на бенефициентите: [фирма], собственост на Е. Н. Т., [фирма], собственост на Д. Г. З., [фирма], собственост на Т. А. Г., [фирма], собственост на К. А. Д., [фирма], собственост на П. Н. З., [фирма], собственост на Н. П. Т., [фирма], собственост на Р. В. Ж., [фирма], собственост на С. Й. С., [фирма], собственост на Г. В. П., [фирма], собственост на П. Г. Б. и [фирма], собственост на Д. Н. З.. Предметът на инвестициите е еднакъв, но е формулиран по различен начин - „Оранжерия“, „Полиетиленов блок“, „Отопляема галерия за отглеждане на зеленчуци“, „Производство на оранжерийни краставици и домати“, „Изграждане на съоръжение за хидропонно отглеждане на зеленчуци“ и др. п., като стойностите на разходите по проекта възлизат на около 1 955 000 лева по всеки един, (конкретните стойности на заявените размери на инвестициите по всички заявления са изрично посочени в съдържанието на оспореното решение).

Административният орган изрично посочва в решението, че при обработка на посочените по-горе заявления за подпомагане е било установено, че съгласно представени анкетни формуляри, всички бенефициенти отговарят на един и същ телефон и имат един и същ e-mail за контакт. Всички бенефициенти участват в ПРСР 2014 – 2020г. с изграждането на сходни инвестиции, а именно оранжерии за отглеждане на зеленчуци.

С оспореното решение, е отказано финансирането за изпълнението в пълен размер на финансовата помощ от ДФЗ за обект: „Производство на оранжерийни краставици и домати“, намиращ се в ПИ 77181.3.394 по ККР на [населено място], м.„Конлука“, с площ от 5806 кв.м. В оспореният акт е допусната явна фактическа грешка, като е посочен имот с друг идентификационен номер и друг собственик, което според съда се дължи на това, че за всички заявители, посочени в акта са издавани идентични решения от ДФЗ, което обуславя наличието ЯФГ, които в хода на съдебното производство, са установени и отстранени, в случая от ВЛ-ца по допуснатата КСТИЕ, където ясно е посочено, че предмет на отказаното финансиране касае обект : „Производство на оранжерийни краставици и домати“, намиращ се в ПИ 77181.3.394 по ККР на [населено място], м.„Конлука“, с площ от 5806 кв.м., собственост на жалбоподателя [фирма]. Не е спорно между страните и се установява от приложената административна преписка, че поземленият имот е закупен от фирма [фирма]. Същият е образуван при разделянето на поземлен имот 77181.3.392, и е част от по-голям имот с номер 77181.600. Дружеството [фирма] продава като отделни парцели имот с номер 77181.600, върху които се осъществява изграждането

на инвестициите на горечитираните бенефициенти. По този начин всички единадесет проекта се намират в съседни поземлени имоти. Всеки от тях е с площ 5.806 дка, с изключение на [фирма] и [фирма], чийто имоти са с размер 3.871 дка.

След изпълнението на инвестицията и подаване на заявка за окончателно плащане от търговско дружество [фирма], в хода на обработка на заявката за плащане е извършена проверка на място. Проверени са едновременно и цялостно проектите, съгласно сключените договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Потвърдено е местоположението на инвестициите по всичките 11 проекта, т.е. че са в съседни поземлени имоти, които са били част от един цял поземлен имот с № 77181.600., закупени от [фирма].

Установено е в хода на административното производство и не е спорно между страните в хода на съдебното производство, че [фирма] е с управители Н. П. З. (баща), Е. Н. З. (син) и Д. Г. З. (съпруга на Е. Н. З.), и съдружници Н. П. З. (баща) и [фирма] (собственост на Е. Н. З.).

Извършената справка в Търговския регистър към Агенция по вписванията установила, че Е. Н. З. и Д. Г. З. са управители на дружеството [фирма], в което дяловете са на [фирма] – 23%, на [фирма] – 23%, на [фирма] – 23%, на [фирма] – 5%, на [фирма] – 0,5%, на [фирма] – 0,5%, на [фирма] – 0,5%, [фирма] – 0,5%, [фирма] – 0,5%, и [фирма] е с дялов капитал 0,5%. Установено е, че [фирма], е в съдружие съвместно със [фирма]; [фирма]; [фирма] и други във фирма [фирма], с управители Е. Н. З. и Д. Г. З.. Установено е, че С. Й. С., едноличен собственик на капитала на [фирма], е работил като счетоводител в [фирма].

Установено е, че за част от бенефициентите, посочени в решението: [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], изпълнител на консултантските услуги е [фирма]. За изпълнител на строително-монтажните работи е одобрен [фирма] за пет от изброените бенефициенти. Изпълнител на строително-монтажните дейности по договор с [фирма] е [фирма]. Дружеството [фирма] е одобрен изпълнител на строително-монтажните дейности на: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

С оглед на горните обстоятелства, административният орган приема, че е налице обективен фактор, който представлява форма на умишлена координация между бенефициентите, при избор на изпълнители на отделните дейности при изпълнение на проектите; както и координация между всички бенефициенти по договорите, при кандидатстването, като счита, че един проект е разделен на множество проекти с цел, да се получи по-голяма от допустимата за едно лице сума на БФП.

Предвид установените роднински, финансови и икономически обвързаности, административният орган е счел, че е налице умишлена координация между всички бенефициенти. Създаваните от тях земеделски стопанства не се приемат от издателя на административния акт като израз на автономна, независима предприемаческа инициатива, а е прието, че същите са учредени изкуствено с цел формално да отговорят на изискванията за допустимост за подпомагане по подмярка 4.1, за да получат финансово подпомагане в размери, надвишаващи максимално допустимите. Направено е предположение, че едно предполагаемо общо стопанство е разделено на отделни части, представени като самостоятелни стопанства за финансирането на които от свързани с него лица са представени привидно самостоятелни проекти, като

целта е получаване на по-високо подпомагане от максимално допустимата помощ по мярката в нарушение на установения лимит на финансова помощ за проект на един кандидат, регламентиран в чл. 15 от Наредба № 9 от 21.03.2015г. От анализа, направен от административния орган, е направен извод, че за целите на подпомагането с безвъзмездна финансова помощ от бюджета на ЕС, бенефициерите не могат да се приемат като независими икономически субекти, а съставляват едно единствено икономическо образувание, действащо посредством група физически лица, с цел получаване на финансова помощ в размер, надвишаващ посочените по наредбата максимални размери.

В мотивите на решението си, административният орган посочва, че: отнемането на целеното от лицата предимство по смисъла на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015г. изразява отказа на административния орган да третира тези лица, като представили самостоятелни проекти по подмярката, приемайки, че в действителност се касае за един проект. Административният орган приема, че очертаната група лица са създали система от правни и фактически действия, чрез които да представят пред ДФ „Земеделие” привидно самостоятелни проекти по подмярката, формално съответстващи на условията за допустимост за подпомагане, но същевременно целящи постигане на резултат, който е в противоречие с целите на подпомагането и с изискването по чл. 15 от Наредба № 9 от 21.03.2015г. за ненадвишаване на максималните размери на допустимите разходи по подмярка 4.1.

Фактическите констатации на административния орган, обективирани в съдържанието на оспореното решение и установени с писмени доказателства по приетата административна преписка, не са спорни между страните. Спорът е правен и се свежда до прилагането и тълкуването на закона, във връзка с анализа на фактите, извършен от ДФЗ и правните му изводи.

За изясняване фактическата обстановка по делото, относима към правния спор и предмета на доказване, в хода на съдебното производство е допуснато изготвянето на Съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/ на ВЛ- П. К., по искане на ДФЗ и Комплексна съдебно-техническа и съдебно-икономическа експертиза /КСТСИЕ/ на ВЛ- инж. Д. Д. и Е.К., по искане на жалбоподателя. Заключениеята по ССЧЕ и КСТСИЕ, неоспорени от страните, са приети от съда и се кредитират от него като обективни и компетентни.

От заключението по ССЧЕ се установява, че: Жалбоподателят [фирма] е започнал изпълнение на инвестицията на 03.01.2019г., за което е уведомил ДФЗ с Уведомително писмо с техен Вх.№ 02/2600-21/03.01.2019г. В изпълнение на договор с ДФЗ № 26/04/0/00911 от 03.01.2018г., дружеството е изградило оранжерия олекотен тип с полиетиленово покритие. Стойността на одобрения инвестиционния проект е в общ размер на 1 955 500 /един милион деветстотин петдесет и пет хиляди и петстотин лева/ без ДДС, в т.ч. 1 887 500,00 един милион осемстотин осемдесет и седем хиляди и петстотин лева/ без ДДС за изграждане на съоръжението /активи, заведени надлежно и осчетоводени съгласно ЗСЧ. В цитираната сума не са включени допълнителни разходи във връзка с проектиране, монтаж и събаряне на стара оранжерия, разрешение за строеж, разходи за въвеждане в експлоатация и допълнително закупени съоръжения и други активи, необходими при осъществяване на дейността по отглеждане на зеленчуци в общ размер на 27 560,20 лв. ВЛ посочва, че общо инвестираните парични средства от дружество [фирма] за

изпълнение на одобрения проект са 1 983 060,20 лв. без ДДС, в т.ч. по одобрения проект 1 955 500,00лв. без ДДС, както и 27 560,20лв. допълнителни разходи със собствени средства. В Заключението по ССЧЕ, са изрично посочени и периодите по години, на извършваните инвестиции и разходи. Всички суми са без ДДС, относно плащането на ДДС то е финансирано с кредитна линия от Ю. България АД /т.е. при плащане към доставчиците се усвоява и при възстановяване се погасява кредитната линия/. Произходът на средствата, които са инвестирани от дружеството за изпълнение на одобрения проект по периоди са, както следва: -2016г. – сумата в размер на 2 521,00лв. е от собствени средства от дейността на дружеството, не са ползвани заемни средства, предоставена е разпечатка на смет. с-ка 4990 за 2016г.; - 2017г. – 0,00лв.; -2018г. – сумата в размер на 20 000,00лв. без ДДС е от собствени средства от дейността на дружеството, не са ползвани заемни средства, предоставена е разпечатка на счетоводна с-ка 4990 за 2018г.; - 2019г. През 2019г. жалбоподателят стартира изпълнението на инвестиционното намерение, като за изпълнението са ползвани заемни средства по договори, както следва: 1. Договори за банкови кредити от Ю. България АД – усвоената част през годината е в размер на 977 250,00, погасената част е в размер на 195 450,00лв., дължимата сума към 31.12.2019г. е 781 800,00лв. В отговор на Уведомително писмо за отстраняване на нередовности от Държавен фонд “Земеделие“- Разплащателна агенция, Дирекция „ОППМРСР“, отдел „ОПЧП“ №26/04/1/0/00911/3/01/02/01 с техен изх.№ 01-2600/3368/27.07.2020г. приложено е предоставена Б. референция от [фирма] относно ползваните от С.-еко-33 Е. банкови кредити, ведно със заверена от банката справка за усвоените суми по дати.; 2. Договор за временна финансова помощ от 10.06.2019г. с Б. В. О., ЕИК[ЕИК] за сума в размер на 89 000,00 лв. Сумата е отпусната по банков път на 11.06.2019г.. Възстановена е по банков път на 15.10.2020г.; 3. Договор за временна финансова помощ от 29.11.2019г. с А. О. Е., ЕИК[ЕИК] за сума в размер на 100 000,00 лв. Сумата е отпусната по банков път на 29.11.2019г.. Възстановена е по банков път на 14.12.2020г., ведно с частично плащане по договор за ВФП с А. О. Е. от 09.01.2020г.

През 2020г. жалбоподателят завършва и въвежда в експлоатация изграденото съоръжение. В тази връзка са реализирани приходи от селскостопанска дейност в общ размер на 159 549,01 лева, в т.ч. от дейност по отглеждане и продажба на зеленчуци 147 719,01лв. За дейностите по довършване на инвестиционното намерение са ползвани заемни средства, изрично посочени по номер и дата и размер от т.1-5 в ССЧЕ. ВЛ дава заключение, че: Ползваните от дружество заемни средства са предоставяни и съответно връщани основно по банков път, налице са документи за заетите суми, а също – договорите са възмездни, като за периодите на ползване на сумите, С.-еко-33 Е. дължи лихва съгласно договореното между страните. Относно задълженията за лихви по договорите, същите са документирани с издаване на първични документи от страните заемодатели за всеки месец. През периода от 2016 до 2020г. когато е изпълнено инвестиционното намерение, дружество [фирма] е ползвало собствени и заемни средства, в т.ч. банково финансиране и заемни средства от търговски дружества. След въвеждане в експлоатация на съоръжението с паричните средства от

дейността по отглеждане на зеленчуци се погасяват ползваните заемни средства. Получените парични потоци от А. О. Е. към С. еко 33 Е. са в общ размер на 148 185,04 лв. в това число по ДВФП описани в т.1 – 119 500,00 и по фактури 28 685,04 лв. Платените парични потоци от С.-еко-33 Е. към А. О. Е. са в общ размер на 135 000,00 лв. – върнати суми по ДВФП описани в т.1.

От Заключението по Комплексна съдебно-техническа и съдебно-икономическа експертиза /КТСИЕ/, се установява, че: Изграденият обект е разположен в имота, който е собственост на жалбоподателя. Обектът е със самостоятелно електрическо хранване, за което има сключени: Договор №4360101 от 08.05.2019г. от 08.05.2019г. за присъединяване обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа на [фирма]. Относно: самостоятелното водоснабдяване на обекта е налице: Предварителен договор с Напоителни системи №23/24.10.2016г. На лице е и: Договор за учредяване на правото на преминаване и на прокарване на отклонения от мрежи и съоръжения през чужд имот (имот с идентификатор 77181.3.404). За обекта има издадено: Удостоверение №14/05.05.2020г. за въвеждане в експлоатация на строеж – V-та категория: „Оранжерия- олекотен тип с полиетиленово покритие“, находящ се в ПИ 77181.3.394 по ККР на [населено място], м.„Конлука“ с възложител [фирма] [населено място].

При огледа, извършен от ВЛ, се установява, че: в оранжерията има самостоятелно котелно помещение, което обслужва единствено процесния обект и техническо помещение с оборудване за конкретния обект. Изпълнени са всички технологични инсталации, предвидени с проекта, които са свързани с ел. табла, разположени в рамките на оранжерията. От представените проекти се установява, че производствените и технологични процеси са самостоятелни и не зависят от други фактори. В резултат се установява, че съгласно представената по делото документация, обектът е напълно самостоятелен. Съгласно състава на - т.39 на §5 от ДР на ЗУТ: „Обект“ е самостоятелен строеж или реална част от строеж с определено наименование, местоположение, самостоятелно функционално предназначение и идентификатор по Закона за кадастъра и имотния регистър. Въз основа на това ВЛ прави извод, че: съгласно изискванията според състава на т.39 на §5 от ДР на ЗУТ, процесната оранжерия е самостоятелен обект.

След направените проверки на документацията по делото, както и на място на 21.10.2021г. при [фирма], в присъствието на представител на жалбоподателя, и след направения анализ, експертизата установява, че: фактурите за покупки и продажби и договорите за заем, отговарят на изискванията за документиране на стопанските операции; въз основа на тях не може да се обоснове извод за наличие на икономическа зависимост между [фирма] и цитираните юридически лица, подробно описано в Констативно-съобразителната част на експертизата.

Генерираните приходи по отглеждане на зеленчуци в първата година от стартиране на дейността на инвестиционния обект „Оранжерия - олекотен тип с полиетиленово покритие“ са в изпълнение на заложеното в бизнес плана към инвестиционния проект, наети са работници и служители в изпълнение на заложеното в бизнес плана към инвестиционния проект на обект „Оранжерия -

олекотен тип с полиетиленово покритие", поставените цели са изпълнени, всичко подробно описано в Констативно-съобразителната част. В изпълнение на инвестиционния проект за изграждане на обект „Оранжерия - олекотен тип с полиетиленово покритие" [фирма] е кредитополучател по договор за инвестиционен кредит №100-2516/06.12.2018г. с Ю. България АД. Договорът е целеви за финансиране до 80% от общия размер на допустимите разходи за изпълнение на проект одобрен съгласно Договор за отпускане на безвъзмездна помощ №26/04/1/0/00911/03.01.2018г. и анекси към него по Подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските район за периода 2014-2020г., съфинансирана от Европейски фонд „Земеделие“/ДФЗ/, Булстат[ЕИК] и „С.-Е.-33“ Е.. Залогът по договора за кредит е предприятието като съвкупност. Инвестициите за изграждане на обект „Оранжерия - олекотен тип с полиетиленово покритие" по баланс към 31.12.2020г., са в размер на 1 915 060,20 лева, ползваните заемни средства по баланс към 31.12.2020г. са в размер на 1 632 856,11 лева, разликата е от собствени средства налични от формираните през годините печалби. ВЛ дава заключение, че: При неплащане на заявената помощ, дружеството няма да е в състояние да осигури финансиране на текущата си дейност, съответно да реализира приходи, достатъчни за изпълнение на поставените производствени цели в бизнес-плана; погасява текущите си задължения; да реализира печалба от дейността, която да е достатъчна за постигане финансова независимост от кредиторите.

От допуснатите гласни доказателства, чрез разпита на Свидетеля К. П. А. – адвокат, който е бил правен консултант на всички бенефициенти по време на подаване на заявлението за кандидатстване и сключване на договорите за БФП с ДФЗ, се установява, че: същият е давал съвети на всички бенефициенти по процедурата, регистрирал е дружествата, препоръчвал е други консултанти, счетоводители и др., което обосновава и идентичността на последните. Същият свидетелства, че неговите основни отношения са с Н. З. и целта, за осъществяване на проектите и реализирането им е именно развитие на селското стопанство в региона и възможност за поминък за повече хора в района на Х..

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването и в срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по отношение на незаконосъобразността на оспорения акт.

По отношение на искането за обявяване на **Решение** № 26/04/1/0/00911/3/01/04/01, рег. № 01-2600/169 от 08.01.2021г. за отказ от изплащане на финансова помощ изд. от Изпълнителния Директор на Държавен Фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, за нищожно, съдът намира, че не се констатира предпоставките на закона за това, а именно актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, съдържа в достатъчна степен мотиви, които правят искането неоснователно и недоказано.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че той е издаден от компетентен орган, при постановяването му не се констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, но същият противоречи на материалния закон и като такъв се явява незаконосъобразен. Това е така по следните съображения:

Съгласно чл. 9, ал. 2, т. 3 от договор № 26/04/1/0/00911 от 03.01.2018г., сключен между жалбоподателя и Държавен фонд „Земеделие“, Фондът има право да откаже пълно или частично изплащане на финансовата помощ по подадената от ползвателя заявка за окончателно плащане, в случай, че е установено изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство или облага в противоречие с целите на мярката, включително и след извършването на допълнителни проверки по смисъла на чл. 42, ал. 4, във вр. с § 1, т. 13 от допълнителните разпоредби на Наредба № 9 от 21.03.2015 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г.: „Не се дава предимство, а даденото предимство се отнема в случаите, когато бъде установено, че кандидат за подпомагане или негови членове са създали изкуствено условията, необходими за получаване на това предимство, в противоречие с целите на европейското и националното законодателство в областта на селското стопанство“.

Съгласно чл. 43, ал. 3 от Наредба № 9 от 21.03.2015г. „Финансовата помощ не се изплаща на ползватели на помощта, за които е установено, че са създали изкуствено условията, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на подмярката“.

Понятието „изкуствено създадено условие“ се съдържа в т. 13 от ДР на Наредбата, която препраща към чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306 от 17 декември 2013 г. на Европейския парламент и на Съвета относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ, L 347 от 20.12.2013 г.). В конкретната национална Наредба не е налице легално определение за изкуствено създадени условия. Съдът, въз основа на практиката, обаче приема, че: "Изкуствено създадени условия" е всяко установено условие по смисъла на чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013. Член 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 е озаглавен „Клауза относно заобикалянето на разпоредби“ и гласи: Без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство. Съдът намира, че и разпоредбата на чл. 60 от Регламент 1306/2013 г., пряко приложим, не съдържа забрана за финансиране на заявление при съмнение за изкуствено създадени условия, а следва да не се дава предимство на такъв проект, а същият да бъде разгледан при равни условия с други проекти в областта, за която се кандидатства и с оглед систематическото място на

разпоредбата в дял V системи за санкции и контрол, глава I Общи правила от Регламент 1306/2013, то следва да се прояви особено внимание и контрол *преди* извършване на плащанията при съмнение за изкуствено създадени условия. С оглед обстоятелството, че в случая и Регламента и Наредбата използват „съмнение за изкуствени създадени условия, съдът намира довода на оспорващия, че оспореният акт-решение почива на предположения, за които изобщо не е извършено изследване и анализ дали съответстват на другата кумулативна предпоставка: противоречие с целите на мярката, установени в чл. 2 изрично от Наредбата, който въпрос, изобщо не е поставен и анализиран в акта, а банкетно е прието наличието на тази предпоставка, са основателни и като такива, обосноваващи отмяната на акта, поради противоречие с материалния закон и целта на закона. Съгласно цитираната норма, без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство.

В сключения на 03.01.2018г. с ДФЗ договор за предоставяне на помощта, фактическият състав на отказа на пълно или частично плащане също включва няколкото елемента, които следва да бъдат установени и доказани в хода на съдебния контрол за законосъобразност от административния орган, който е постановил отказа.

1. констатирано изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта;

2. целта на това да е осъществяване на предимство или облага;

3. това предимство или облага да са в противоречие с целите на мярката, включително и след извършването на допълнителни проверки.

Съгласно чл.2 от Наредба №9 от 21.03.2015г. подмярка 4.1 "Инвестиции в земеделски стопанства" има за цел повишаване конкурентоспособността на земеделието в Република България чрез:

1. преструктуриране и развитие на наличните материални мощности в стопанствата;

2. насърчаване въвеждането на нови технологии в производството и модернизация на физическия капитал;

3. опазване на компонентите на околната среда;

4. спазване стандартите на Европейския съюз (ЕС) и подобряване на условията в земеделските стопанства;

5. насърчаване на сътрудничеството между земеделските стопани.

Релевантно към решаване на спорния въпрос по делото се явява Решение на СЕС от 12.09.2013г. по дело C-434/2012г., което е задължително за съблюзване и прилагане от националния съд, в случая-настоящия съд, постановено по преюдициално запитване на АССГ, който е отправил към СЕС въпроса: Как следва да се тълкува понятието „изкуствено създаване на условия“ в светлината на разпоредбата на член 4, параграф 8 от Регламент 65/2011 и Член 4, параграф 8 от Регламент 65/2011, следва ли да се тълкува в смисъл, че се противопоставя на член 7, алинея 2 от Наредба № 29 от 11 август 2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна

финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007—2013 г., според която финансова помощ не се предоставя на кандидати/ползватели на помощта, за които бъде установено изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на мярката?

Според решението на СЕС, Член 4, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011г. за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета, по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони, трябва да се тълкува в смисъл, че условията за прилагането му имат обективен и субективен елемент. Във връзка с обективния елемент запитващата юрисдикция трябва да разгледа обективните обстоятелства в конкретния случай, въз основа на които може да се направи извод, че целта, преследвана със схемата за подпомагане от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), няма да може да бъде постигната. Във връзка със субективния елемент запитващата юрисдикция трябва да разгледа обективните доказателства, които позволяват да се направи изводът, че с изкуственото създаване на необходимите условия за получаване на плащане въз основа на схемата за подпомагане от ЕЗФРСР кандидатът за това плащане е смятал единствено да получи облага в противоречие с целите на тази схема. В това отношение запитващата юрисдикция може да се обоснове не само с обстоятелства като правните, икономическите и/или личните връзки между лицата, участващи в сходните инвестиционни проекти, но и на улики, свидетелстващи за наличието на умишлена координация между тези лица. Също, според диспозитива на решението по дело С-434/2012г. Член 4, параграф 8 от Регламент № 65/2011 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска да бъде отказано плащане по схемата за подпомагане от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) единствено поради това, че инвестиционен проект, който кандидатства за подпомагане по тази схема, е функционално несамостоятелен или че съществува правна свързаност между кандидатите за такова подпомагане, при това без да се вземат предвид другите обективни елементи по конкретния случай.

В конкретния случай, пред настоящата съдебна инстанция ответникът е следвало да установи наличие както на обективни, така и на субективни елементи в поведението на жалбоподателя по смисъла на решението на СЕС по дело № С-434/2012г., в условията на пълно и главно доказване в съдебното производство, с оглед доказателствената тежест, която носи.

Доказани са, включително чрез допуснатата експертиза, наличие на лични и роднински връзки между физически лица, финансови и икономически взаимоотношения между различните бенефициенти, ползващи съседни имоти, имат договори с едни и същи фирми за строителен надзор, счетоводни услуги, финансови услуги, доставчици на строителни материали, наем на офис.

Констатира се по преписката, че към датата на подаване на

заявленията за кандидатстване по мярката и съответно към датата на сключване на договорите за БФП, което е станало приблизително по едно и също време за всички 11 бенефициенти, посочени в оспореното решение, е имало не само публично достъпна информация в Агенция по вписванията, но и Фондът е разполагал с нотариалните актове за покупка на новообразуваните парцели и въпреки, че са били съседни, т.е. вероятно функционално зависими, предвид ползването на общ път, ВиКанализация, електрически кабели и др., е счел отпускането на помощта за допустимо. Роднинските връзки между физическите лица също са съществували към момента на сключване на договорите и не биха могли да се прикрият, особено в град с неголямо население като Х.. Последното прави и останалите установени от ответника обстоятелства, свързани с обективния елемент (договори за услуги, сключени с едни и същи фирми), необосновани и несъответни на извода, че целта, преследвана със схемата за подпомагане, няма да може да бъде постигната. Поради това, не могат да се приемат за доказани по делото обстоятелствата от обективния елемент на *“изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта”*. Не се доказва от ответника някакви икономическо предимство или облага, която е била или ще бъде получена от жалбоподателя. В решението се правят само предположения, без да има извършен съответен икономически анализ „разходи – ползи“, няма данни за реализирана печалба, нито сравнителен анализ на продажни цени на оранжерийни зеленчуци между процесните бенефициенти и други производители, за да се установи как ползваната БФП се е отразила или ще се отрази на конкурентоспособността в сектора на местно и национално ниво. Напротив, от заключенията на ВЛ в хода на съдебното производство, се установява, че е налице икономическа обосновааност на инвестицията, със същата реално се генерират приходи, с които се заплащат кредити, осигурява се заетост и в действителност се постига целта на програмата-да се развият селските райони и да се постига по-голямо качество чрез поддържане на високи нива на конкуренцията.

Не са изследвани в решението и не се доказаха по делото и обстоятелства, свързани със субективния елемент на нарушението по чл.43, ал.3 от Наредба №9. Той изразява субективното отношение на бенефициента и по-точно представляващите го физически лица към извършеното – намерение това предимство или облага да са в противоречие с целите на мярката. Т.е. ответникът не представя никакви доказателства бенефициентът умишлено да е целял компрометиране на целта на мярката, а тя е повишаване конкурентоспособността на земеделието в Република България чрез:

1. преструктуриране и развитие на наличните материални мощности в стопанствата;
2. насърчаване въвеждането на нови технологии в производството и модернизация на физическия капитал;
3. опазване на компонентите на околната среда;
4. спазване стандартите на Европейския съюз (ЕС) и подобряване на условията в земеделските стопанства;
5. насърчаване на сътрудничеството между земеделските стопани.

Икономическите и личните връзки между лицата, участващи в сходните инвестиционни проекти могат да бъдат само една предпоставка, която навежда на съмнение за определени деяния, но не доказват безспорно и категорично наличието на умишлена координация между тези лица, целяща понижаване на конкурентоспособността на земеделieto в Република България.

Предвид изложеното, наличието на изкуствено създадени условия не е доказано, с оглед наличие на субективния и обективен елемент на състава на нарушението и следователно незаконосъобразно е отказано изплащането на пълния размер на финансовата помощ на основание чл. 43, ал. 3 от Наредбата. Жалбата е основателна и оспореното решение следва да се отмени, като преписката се изпрати на административния орган за ново произнасяне, съобразно дадените тълкувания на закона.

При този изход от правния спор, ответната страна следва да заплати на жалбоподателя сторените в съдебното производство съдебно-деловодни разноски, които съгласно представен списък и доказателства към него възлизат на 2320 лв., от които ДТ-50 лв.; възнаграждение за адвокат-500 лв. и възнаграждение за ВЛ-1770 лв.

Така мотивиран, и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от С. Й. С. – управител, **Решение** № 26/04/1/0/00911/3/01/04/01, рег. № 01-2600/169 от 08.01.2021г. за отказ от изплащане на финансова помощ изд. от Изпълнителния Директор на Държавен Фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, с което е отказано изплащането на пълния размер на финансовата помощ, заявена със Заявка за плащане ИД № 26/04/1/0/00911/3/01 от 15.06.2020г., по Договор № 26/04/1/0/00911 от 03.01.2018г., *като незаконосъобразно.*

ИЗПРАЩА преписката на административния орган, за ново произнасяне по Заявка за плащане ИД № 26/04/1/0/00911/3/01 от 15.06.2020г., при съблюдаване мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД “ЗЕМЕДЕЛИЕ“, **да заплати** на [фирма], ЕИК:[ЕИК], УРН: 648988, със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], кв. П., [улица], представлявано от С. Й. С. – управител, сумата от 2320.00 лв. /две хиляди триста и двадесет лева/, *представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.*

Решението подлежи на обжалване пред Върховния Административен Съд на Република България, в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: